

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

לפני כבוד השופט יאיר דלוגין

התובע:

עוז ימין

ע"י ב"כ עו"ד ליאת עזר

נגד

הנתבע:

אברהם לוי

ע"י ב"כ עו"ד רונן וזינה

פסק דין

לפני תביעה על סך 200,000 ₪, לתשלום פיצוי בגין פרסומי לשון הרע שבוצעו על ידי הנתבע בגנות התובע.

רקע

1. עניינה של תביעה זו במערכת יחסים עכורה, ארוכת שנים ורבת הליכים משפטיים שהתנהלו בין הצדדים, כפי שיפורט להלן.
2. נכון למועד הגשת התביעה דנא, היה התובע, מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית למשפטים ולמנהל עסקים, במרכז הבינתחומי בהרצליה.
3. הנתבע, מר אברהם לוי, מנהל חשבונות במקצועו וככל הנראה מועסק במשרד רואה-חשבון, מתגורר בדירה ברחוב פלטיאל 12 בתל-אביב בשכנות לתובע.
4. כאמור, הצדדים (לרבות קרובי משפחתם) ניהלו ביניהם הליכים משפטיים רבים ושונים, ובהם הליכים לפי **חוק מניעת הטרדה מאיימת**, **תשס"ב – 2001** (להלן: "**החוק למניעת הטרדה מאיימת**"), אשר נדונו בבית משפט זה בפני מספר מותבים שונים, בקשה לפי **פקודת ביזיון בית המשפט**, בקשר עם אחד ההליכים הנזכרים לעיל, תביעה בגין לשון הרע שהגיש אביו של התובע כנגד הנתבע, הליך הנוגע לחריגות בניה וכן הליך פלילי במסגרתו הוגש כתב אישום כנגד הנתבע עקב תלונת התובע על תקיפה. חלק מן ההליכים הנזכרים לעיל רלוונטיים לתביעה שלפניי והם יפורטו בהרחבה להלן.
5. בחודש מאי 2012, הגיש הנתבע בקשה לבית המשפט לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת כנגד אביו של התובע, מר שאול ימין (להלן: "**שאול**" או "**האב**"). בדיון שהתקיים ביום 21.11.12 בפני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23273-10-15 עוז ימין נ' אברהם לוי

- כב' השופט אריאל צימרמן, הגיעו הצדדים להסכמה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין, כדלקמן:
"לאחר ששמענו את הצעת בית המשפט, הגענו להסכמה שלפיה ינתן צו חדש האוסר על כל אחד מבעלי הדין ליצור קשר כלשהו עם הצד האחר, לאיים עליו, להתחקות אחריו, לפגוע בפרטיותו, או להטרידו בכל דרך, בין אם בביתו, בין אם במקום עבודתו ובין אם בכל מקום אחר".
6. ברם, לטענת התובע, בתום אותו דיון ובצאתם של הצדדים משערי בית המשפט, תקף אותו הנתבע פיזית. בשל כך, הגיש התובע תלונה למשטרת ישראל כנגד הנתבע בגין תקיפה.
7. מספר חודשים לאחר מכן, בחודש יוני 2014, הגישו מספר משפחות המונות יחד עשרות אנשים, המתגוררים בשכונות לנתבע ובהם התובע ובני משפחתו, בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת כנגד הנתבע ובמסגרתה עתרו לקבל סעד בדמות הרחקתו של הנתבע ממקום מגוריו וזאת על רקע טענות קשות ביותר בנוגע להתנהלות הנתבע, כפי שפורטו שם (ה"ט 14-06-6185 אלאיב ואח' נ' לוי).
8. בדיון בבקשה הנ"ל, שהתקיים ביום 15.6.14 בפני כב' השופט אבי שליו, הגיעו הצדדים להסכמה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין, כדלקמן: "אנו מוכנים שהצו שהוסכם בהחלטת כב' השופט צימרמן מיום 21.11.12 יוארך למשך שנה מהיום. בהתאם לצו שניתן מבלי להודות בטענות מי מהצדדים, ולמען הסר ספק, נאסר על מי מהצדדים באופן הדדי לעקוב אחר אחר (הכפילות במקור – י"ד) רעהו, ליצור כל קשר האחד עם רעהו, לרבות באופן ישיר או באמצעות מכשיר סלולרי או בדואר אלקטרוני או בפקס ולאיים על מי מרעהו, לפגוע בפרטיותו או להטרידו בכל דרך בין אם בביתו או במקום עבודתו. מבלי להודות בטענות, המשיב מתחייב שאינו מתחזה למי מהמבקשים, לא ברשת האינטרנט לרבות בפייסבוק, ביוטיוב או ברשת חברתית אחרת והצדדים מסכימים כי ככל שיוכח מעתה והלאה כי המשיב יתחזה למי מהם, הם רשאים לתבוע אותו בגין כך והצדדים מסכימים על פיצוי מוסכם בגין כל הפרה בסך של 100,000 ₪. מוסכם כי ככל שקיימים פרסומים על שם מי מהמבקשים בתיק זה, המבקשים מודיעים לכל גוף שפרסם כי הם מבקשים להסיר אותם ואין למשיב כל התנגדות להסרת הפרסומים האמורים...".
9. כמו כן, בעקבות תלונתו של התובע למשטרה בגין תקיפה כאמור לעיל, הוחלט במהלך חודש אוגוסט לשנת 2014, על הגשת כתב אישום כנגד הנתבע ועניינו נדון במסגרת ת"פ 14-08-16835 (להלן: "התיק הפלילי").
10. ביום 27.1.15 התקיים דיון בתיק הפלילי ובסופו זיכה בית המשפט (כב' השופט שמאי בקר) את הנתבע מכל אשמה.
11. לטענת התובע, בעקבות פסק דינו של בית המשפט בתיק הפלילי, החל הנתבע לפרסם פרסומים שונים בגנותו, העולים כדי לשון הרע ובהם פרסום של חלקים מפרוטוקול הדיון בתיק הפלילי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

לצד כותרות משמיצות ובהן אמירות פוגעניות בדבר הישגיו הלימודיים של התובע, באתר Youtube (יוטיוב), בקבוצות שונות ברשת החברתית פייסבוק הקשורות למכללה שבה למד התובע ובעמוד הפייסבוק האישי של הנתבע. כמו כן, טען התובע כי הנתבע הפיץ כרזות משמיצות בגנותו בשכונת התקווה.

12. בעקבות כל הפרסומים הנזכרים לעיל, הגיש התובע ביום 14.10.15 את התביעה דנא כנגד הנתבע וכן כנגד קרוב משפחה של הנתבע, אשר לפי הטענה היה שותף לפרסומים.

13. לטענת התובע, נגרם לו נזק רב בשל הפרסומים המשמיצים (אשר עוד יפורטו בפרק הבא של פסק הדין), משום שנחשפו אליהם אנשים רבים המכירים אותו והם היו נגישים לעיני כל; כי הפרסומים נועדו להשפילו, לפגוע בכבודו, בפרטיותו, במשלח ידו ובשמו הטוב; כי פרסום חלקים בודדים מתוך פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי תוך הוצאתם מהקשרם הסב לו נזק רב; כי יש בפרסומים המשמיצים משום פגיעה כפולה בתובע, שכן ההשמצות בדבר לימודיו האקדמיים פורסמו לקראת סיום לימודיו ותחילת ההתמחות במשפטים מחד והפרסומים המשמיצים עשויים ללוותו במשך שנים רבות בבואו להגיש מועמדות למשרות שונות או לפגוע ביכולתו לשווק עצמו כעו"ד עצמאי מאידך, שכן בעידן הטכנולוגי דהיום, די בהקשת שמו של התובע במנועי החיפוש, על מנת למצוא כל פרסום לגביו, לרבות פרסומים שליליים מעין אלה.

14. משכך, עותר התובע לחייב את הנתבע לפצותו בפיצוי כספי (ללא הוכחת נזק) ע"ס 50,000 ₪ וזאת לפי סעיף 7 א' לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), עבור כל אחד מהפרסומים המשמיצים.

15. כמו כן, עותר התובע לחייב את הנתבע לפצותו בסכום כספי ע"ס 100,000 ₪ וזאת משום שלטענתו, הנתבע הפר את התחייבות שניתנה במסגרת התביעה שנדונה בפני כב' השופט אבי שליו, בבקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, ולפיה כאמור: "מבלי להודות בטענות, המשיב (הנתבע בענייננו – י"ד) מתחייב שאינו מתחזה למי מהמבקשים, לא ברשת האינטרנט לרבות בפייסבוק, ביוטיוב או ברשת חברתית אחרת והצדדים מסכימים כי ככל שיוכח מעתה והלאה כי המשיב יתחזה למי מהם, הם רשאים לתבוע אותו בגין כך והצדדים מסכימים על פיצוי מוסכם בגין כל הפרה בסך של 100,000 ₪..."

16. לאור כל האמור, העמיד התובע את תביעתו על סכום כספי על סך 200,000 ₪. כמו כן, עותר התובע לחייב את הנתבע לשלם לו גם הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

17. ביום 31.12.15 הגיש הנתבע כתב הגנה ובמסגרתו טען כי מעולם לא הפיץ כרזות בשוק התקווה או בכל מקום אחר; כי לא העלה לאינטרנט כל חומר בגנות התובע ולא עשה דבר כדי לפגוע בו וכי הפרסומים משקפים מצב קיים ונכון שכן פורסמו קטעים מפרוטוקול דיון בצירוף פתיח; כי לא מובן מדוע הגיש התובע תלונה למשטרה בגין התחזות לאדם אחר, אם לטענתו הנתבע העלה את המצגת לאתר יוטיוב; כי ראה במכתב ששלח התובע ובו הדרישה להסרת הסרטון כהטרדה נוספת של משפחת ימין וזאת על רקע תביעה אחרת (שהתובע צד לה) שמנהלת משפחת ימין כנגדו; וכי מנהלי יוטיוב ומנהלי הקבוצות בפייסבוק הסירו את הפרסומים ולכן אין לתובע עוד על מה להלין.
18. עוד טען הנתבע כי לא התחזה לתובע בשום צורה ומשכך לא הפר את ההסכמה הנזכרת בפרוטוקול הדיון בבקשה למניעת הטרדה מאיימת, וכי טענות דומות של התובע ובני משפחתו נדחו יותר מפעם אחת במסגרת הליכים קודמים.
19. בנוסף, טען הנתבע כי צו ההגנה שהזכיר התובע ניתן בהסכמה והוא בבחינת נחלת העבר; כי כל תכליתה של התביעה דנא היא להטריד, להציק ולנסות להוציא מהנתבע כספים; כי התובע לא הרים את נטל הראייה הדרוש בהתאם לחוק איסור לשון הרע ומשכך דין התביעה להידחות; וכי שרוב שמו של האב לתביעה דנא, מעיד על כך שהתובע נרתם למאבקו של האב בנתבע (שכן, כאמור, התנהלו הליכים משפטיים רבים האב לבין הנתבע).
20. משכך, טוען הנתבע כי דין התביעה להידחות ועותר לחייב את התובע לשלם לו הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד לטובת אוצר המדינה (שכן הנתבע מיוצג על ידי הלשכה לסיוע משפטי).
21. ביום 29.5.17 התקיים דיון ההוכחות בתיק, ולפניי העידו התובע בעצמו וכן שלושה עדים מטעמו, ה"ה יעקב אפלבויס, עידן בנימין וליאור מורדוך – מכריו של התובע אשר לפי הנטען נחשפו לאי אילו מן הפרסומים הנזכרים לעיל; בנוסף, העיד לפניי גם הנתבע בעצמו. בתום הדיון, קיבל התובע את המלצתי לדחיית התביעה ללא צו להוצאות, כנגד הנתבע הנוסף, קרוב משפחתו של הנתבע וכך נעשה. לאחר מכן, הגישו התובע והנתבע סיכומים בכתב.
22. כמו כן, זה המקום לציין כי ביום 14.9.17 הגיש התובע בקשה דחופה שבמסגרתה עתר להורות לנתבע לחדול מלפרסם חלקים מפרוטוקולי הדיון בתביעה דנא, שבהם נחקר התובע, וזאת על רקע שליחת פרוטוקולים כאמור למשרד עורכי הדין שבו התמחה התובע.
23. בעקבות מעשים אלה, ביום 26.9.17 נתתי צו כדלקמן: "הנתבע בתגובתו לא מכחיש למעשה את הפנייה הנטענת בקשה. אין כל הסבר לפנייה זו, אשר גם אם יש בה חשיפה מ עטה מתוך ההליך המשפטי, נראה כי מטרתה אינה אלא לפגוע בתובע, ללא כל הצדקה בדיון. בנסיבות אלה ובפרט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

בנסיבות המיוחדות של התיק דנא, על רקע ההיסטוריה שבין הצדדים, יש להעתר לצו המבוקש, כדי למנוע הישנות מקרים מסוג זה, בהם עשוי הנתבע לחשוף דברים נוספים ומהותיים יותר מתוך ההליך, אך כדי לפגוע בפרטיותו של התובע. לפיכך, ניתן בזה צו כמבוקש, האוסר על הנתבע לפרסם דברים מתוך הליך זה. הנתבע ישלם לתובע את הוצאות הבקשה בסך של 1,500 ₪".

דיון והכרעה

הפרסומים באתר יוטיוב

24. ראשית הפרסומים שבגינם הוגשה התביעה דנא הם פרסומים שפרסם הנתבע (והנתבע לא מכחיש זאת) באתר יוטיוב ואשר כוללים ארבעה חלקים שונים.

25. החלק הראשון הוא סרטון בן דקה ועשרים שניות, אשר פורסם על ידי הנתבע ואשר תחילתו בצילום עמוד ראשון מכתבה בעיתון, שנכתבה על התיק הפלילי שנפתח כנגד הנתבע. לצד סרטון זה רשם הנתבע: "שאלו ימין השטינקער של המשטר הרוע!!!".

26. החלק השני הנו סרטון בן ארבע דקות, אשר פורסם על ידי הנתבע כשבוע לאחר מכן ואשר תחילתו בצילום של אחד מעמודי הפרוטוקול בתיק הפלילי ואשר בו, לפי טענת הנתבע, מוצגים עמודי פסק הדין הפלילי שזיכה את הנתבע מהאישום בתיק הפלילי. לצד סרטון זה, רשם הנתבע את המשפט הבא שהודגש: "המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצליה". מתחת לכיתוב הנ"ל נרשם: "כקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו". אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס".

27. להוכחת שני החלקים הנ"ל מהפרסום הראשון, צירף התובע לתביעה כנספח ב', צילום של העמוד הרלוונטי מאתר יוטיוב, שבו מופיעים הסרטונים הנ"ל ומה שנרשם לצדם.

28. החלק השלישי של הפרסומים, הנו תגובה שכתב הנתבע כשלוש עשרה שעות לאחר פרסום הסרטון השני, כהי לישנא: "מזלי הרב, שהאשמות שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית! המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצליה".

29. החלק הרביעי של הפרסומים הנו תגובה נוספת שרשם הנתבע כדלקמן: "'להלן פרקים נבחרים מפרוטוקול המשפט שניהלה משטרת ישראל הנבזית והבזויה כנגדי, אדם לא צעיר, ישר, הגון,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

שתרם רבות למדינתנו! תוך שהיא מסתייעת ומשתפת פעולה עם עבריינים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה! מזלי הרב, שהאשמה שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית! המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה. תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה!. בטוח שהוא לא "העיפרון החד" של המרכז הבין תחומי! להלן עדות אביו השטינקר שאול ימין המתרועע רבות עם מפקד תחנת השכונות דרום ת-א, עמ' 25! שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43! שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44!. טז מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי עם-פעלי און:."

30. גם כאן, להוכחת הפרסומים, צירף התובע לתביעה כנספח ב', צילום של העמוד הרלוונטי מאתר יוטוב, שבו מופיעות התגובות הנ"ל.

31. לטענת התובע, ביום 18.2.15 פנו אליו חבריו ועדכנו אותו כי הנתבע פרסם ביוטיוב שני סרטונים, כל אחד באורך של למעלה מ-3 דקות, ושכותרתם: "המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה".

32. לטענת התובע, ביום פרסום הסרטונים צפו באחד מהסרטונים כ-50 צופים וכעבור מספר ימים, עלה המספר ל-300 צפיות. בנוסף טען התובע כי משיחות שערך עם חבריו, הבין כי לא מעט אנשים נחשפו לסרטון ולמלל המשמיץ לטענתו, ומשכך, הגיש תלונה למשטרת ישראל בגין פגיעה בפרטיות והתחזות כאדם אחר במטרה להונות.

33. כמו כן, ביום 26.2.15 שלח התובע באמצעות ב"כ מכתב התראה לנתבע ובו דרש ממנו להסיר את הסרטון ואולם לטענת התובע, חרף קבלת המכתב הנ"ל, לא הסיר הנתבע את הסרטון ומשכך נאלץ התובע לפנות למנהלי יוטיוב ורק אז הוסרו הסרטונים.

34. התובע טוען כי בפרסומים הנ"ל ביצע הנתבע עוולה כמפורט בחוק איסור לשון הרע.

35. הנתבע מנגד לא מכחיש כי ביצע את הפרסומים, אולם טוען כי מדובר בפרסום של פרטוקול הדיון במשפט הפלילי והנתבע לא הכפיש את התובע יותר מאשר בית המשפט באותו פסק דין פלילי ובתי המשפט האחרים, אשר דנו בהליכים אחרים שנקט התובע כנגד הנתבע. כן נטען כי מדובר במצגת המציגה את פרטוקול הדיון הפלילי בצילום עמודים ובצירוף פתיח לפרטוקול וכי כל מה שפורסם הנו אפוא אמת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

36. לאחר שעיינתי בחומר הראיות המונח לפני ובטענות הצדדים, נחה דעתי כי הסרטון שמציג את עמודי הפרוטוקול ופסק הדין של התיק הפלילי, מהווה פרסום מותר לפי סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע, אשר קובע כי "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי:.... (7) דין וחשבון נכון והוגן על שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21". פסקה 13(5) לחוק קובעת: "פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בודר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".

37. התובע לא צירף עותק של הסרטונים עצמם. ודוק: ער אני לעובדה כי הסרטונים הוסרו על ידי מנהלי יוטיוב לבקשת התובע, אולם התובע טען כי עקב אחר כמות הצפיות של הסרטונים במשך מספר ימים ואף המתין שמונה ימים עד אשר פנה לנתבע במכתב (באמצעות ב"כ) בדרישה להסרת הסרטונים. לפיכך, במהלך תקופה זו, יכול היה לשמור תיעוד של תכנם של הסרטונים, למשל באמצעות צילומם באמצעות מכשיר סלולארי או בדרך אחרת כדי שיוכל בבוא היום להגישם כראיה, אולם לא עשה כן.

38. לפיכך, משלא הוצגו הסרטונים כראיה, גרסת הנתבע, שלפיה מדובר בסרטונים שכוללים מצגת של עמודי הפרוטוקול של הדיון הפלילי, לא נסתרה אפוא ואף נתמכת מצילומי המסך של אתר יוטיוב שצירף התובע, מהם עולה כי הסרטון האחד מתחיל בהצגת אחד מעמודי הפרוטוקול והסרטון השני בהצגת אחד מעמודי הכתבה שנעשתה על התיק הפלילי.

39. ככל שהיו בסרטונים הכפשות של התובע, לא נדע וזאת משלא הוצגו כאמור וממילא אין לפנינו טענה מפורטת מצד התובע, לגבי דברים שנאמרו עליו במסגרת הסרטונים, ככל שנאמרו, לצד הצגת עמודי הפרוטוקול והכתבה.

40. לפיכך, הפרסום היחיד שהוכח בהקשר זה הנו כאמור, של עמודי פרוטוקול הדיון ופסק הדין בתיק הפלילי ושל הכתבה אודות התיק הפלילי. פרסום עמודי הפרוטוקול ופסק הדין, הנו מותר לפי סעיף 13(7) לחוק, שכן מדובר דין וחשבון נכון והוגן על שנאמר או אירע במסגרת התיק הפלילי בישיבה פומבית וכשהפרסום לא נאסר. כמו כן, משלא נטען ולא הוכח כי בכתבה פורסמו דברי לשון הרע כנגד התובע, לא הוכח כי פרסום הכתבה על ידי הנתבע מהווה פרסום לשון הרע על התובע.

41. בכותרת "המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצליה", אין כמובן משום לשון הרע כלפי התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

42. באשר לייחוס לתובע את הפסוק מספר תהילים: "בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו", אשר משמעותו: כל פעם שאנשים רעים באים לתקוף אותי, הם נכשלים - אמנם, יש בדברים אלה משום דברי לשון הרע, שהרי כינויו של אדם כאדם רע, אינו דבר חיובי, אלא דבר שעשוי להשפיל ולבזות, כמפורט בסעיף 1 לחוק המגדיר לשון הרע כך: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול - (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

43. עם זאת, לדידי, בהקשר שבו הדברים נאמרו, היינו בעקבות הגשת התלונה של התובע כנגד הנתבע וזיכוי הנתבע בתיק הפלילי, אפשר, גם אם בדוחק, לראות את ייחוס הפסוק הנ"ל לתובע כמי שחוסה תחת הגנת האמת בפרסום שכן, בנסיבות, אפשר לראות את הגשת התלונה והזיכוי במשפט, גם במבט אובייקטיבי, כמעשה רע שניסו לעשות לנתבע ואשר כשל.

44. ביחס לפסוק הנוסף אשר הנתבע ייחס אותו לתובע ("אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס"), גם כאן יש כמובן משום לשון הרע, שכן כינויו של אדם "עד שקר", הנו דבר מבזה ומשפיל, שכן בכך מיוחסת לו בוונה לשקר, להבדיל מאדם שנתן גרסה שסבר כי הנה אמת ואולם אשר לא התקבלה על ידי בית המשפט.

45. לעניין רכיב הכוונה לשקר הגלומה בכינוי "עדות שקר" או "עד שקר", ניתן להפנות לדיבר התשיעי בעשרת הדיברות "לא תענה ברעך עד שקר" אשר מקורו בספר שמות, פרק כ', פסוק י"ב: "לא תרצח לא תגנב לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר", כאשר בספר דברים, פרק י"ט, פסוקים ט"ז-כ"א, מפורטת מצוות עשה העוסקת בענישת עדים, אשר נמצא שהעידו עדות שקר, עדים אלו נקראים בלשון חז"ל "עדים זוממים". ועל פי התורה בית הדין מחויבים לנהוג בהם כפי שהיו שזממו לעשות בנאשם החף מפשע שהעידו עליו את עדות השקר.

46. האם עומדת לנתבע הגנה מפני כינוי התובע עד שקר? לדידי, התשובה לכך שלילית. הנתבע לא הוכיח כי התובע העיד עדות שקר, כלומר, כי מלכתחילה העליל עליו עלילת שווא ועל כן לא הוכיח את הגנת האמת בפרסום.

47. בית המשפט עצמו ציין כי אינו יכול לקבוע כי התובע העליל על הנתבע בכוונה תחילה: "אינני יודע, ואינני יכול לקבוע אם אכן מדובר בעלילת דם כאמור, אולם בדבר אחד אני בטוח: לא ניתן להשתית הרשעה על בסיס ארבע העדויות שנשמעו מפי עוז, שני הוריו ושכן נוסף, הכל כמוסבר להלן" (עמ' 41 ש' 1 – 3 פרי' יום 25.1.17 בתיק הפלילי שצורף כנספח א' לתצהיר הנתבע הנוסף קרוב משפחתו של הנתבע).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23273-10-15 עוז ימין נ' אברהם לוי

48. אדם אשר טוען כי הותקף ואשר מגיש על כך תלונה למשטרה ואשר בעקבות כך המדינה אף מחליטה שישנו סיכוי סביר להרשעה ומגישה כתב אישום כנגד התוקף, אינו יכול להיחשב כמי שנתן עדות שקר, כלומר כמי ששיקר ביודעין ומלכתחילה והעליל על הנאשם, רק בשל כך שבית המשפט מצא סתירות בעדויות המתלונן והעדים האחרים שהעידו מטעמו וזאת בפרט שעה שמדובר במשפט פלילי, שבו יש צורך להוכיח את האישום מעל לכל ספק סביר, דבר שאינו תמיד עניין פשוט.

49. העובדה שבמקרה פלוני לא עלה בידי המדינה להוכיח את האישום מעל לכל ספק סביר, אינה הופכת את המתלונן, שעל בסיס עדותו ועדות אחרים הוגש האישום, לעד שקר, אשר בדה גרסה מלכתחילה, למרות שלא היו דברים מעולם.

50. לפיכך, לא עומדת לנתבע הגנה של אמת בפרסום. גם הגנת תום הלב לא עומדת לו, שכן גם אם המקרה נופל לאחד מסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק, לא מתקיים התנאי הראשון של פרסום בתום לב, שכן כל התנהלותו של הנתבע כנגד התובע, כמשתקף מתיק זה, על שלל הפרסומים שפרסם נגדו הנתבע, מונעת מתוך כוונה ברורה ואף רעה יש לומר, לפגוע בתובע, בכל דרך, במסגרת לימודיו, בעבודתו ובכלל. הפרסום גם אינו נמנה על הפרסומים המותרים לפי סעיף 13 לחוק.

51. הכותרת השנייה שפורסמה לצד הסרטון הנוסף, "שאל ימין השטינקר של המשטר הרע!!!", מתייחסת לאביו של הנתבע ולא לנתבע ועל כן לגביה אין לתובע בכלל עילת תביעה כלפי הנתבע.

52. ביחס לתגובות שפורסמו על ידי הנתבע ביחס לסרטונים, נראה כי חלקים מהן עולים בבירור כדי לשון הרע. במה דברים אמורים?

53. ברור כי פרסום ולפיו התובע נמנה על "בריונים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה", כמו גם על "אשמים שטופי הזימה... סובלים משכרון כח אינפנטילי חמור וזקוקים להסתכלות מיידית", ופרסום לפיו התובע הוא "לא העיפרון החד של המרכז הבינתחומי", יש בהם משום דברי לשון הרע בהתאם לכל אחד מסעיפי המשנה של סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע הנזכרים לעיל, שכן שיש באמירות אלה כדי לבזות את התובע, להשפילו, לפגוע בו ובמשלח ידו.

54. טענת ההגנה העיקרית של הנתבע בהקשר זה היא כי לא העלה לאינטרנט כל חומר בגנות התובע ולא עשה דבר כדי לפגוע בתובע (רי' סעיף 14 לכתב ההגנה). עם זאת, הנתבע הודה במפורש במהלך ישיבת ההוכחות כי הוא פרסם את כל הפרסומים נשוא התביעה (עמ' 15 ש' 2 – 9 לפר' וכן ראה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

הצהרת בא כוחו בעניין בעמ' 9 ש' 13 - 14) ולמעשה הדבר לא היה שנוי במחלוקת מלכתחילה, כך שנראה לכאורה כי הניסוח של סעיף 14 לכתב ההגנה לא היה מוצלח והכוונה האמיתית הייתה לומר שהנתבע לא עשה דבר אסור, ולא כי לא פרסם את הפרסומים נושא התביעה.

55. כמו כן, טוען הנתבע כי התגובות משקפות אך פתיח לפרוטוקול הדיון בתיק הפלילי המשקף מצב קיים, לטענתו.

56. דין טענות הנתבע להידחות. הנתבע איננו מכחיש את פרסום התגובות הנזכרות לעיל וסבור כי הפרוטוקול (שאינו אסור בפרסום), מכשיר את אותו ה"פתיח" שהצמיד לו הנתבע, אולם בעניין זה נתפס הנתבע לידי טעות. אותו "פתיח", כשלעצמו, מהווה לשון הרע בהיותו מבזה, משפיל ועשוי לפגוע בתובע ובמשלח ידו, כאמור.

57. כמו כן, הנתבע לא הוכיח כי עומדת לו הגנה כלשהי מבין אלה המנויות בסעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע. הפרסומים הנזכרים לעיל אינם נמנים על הפרסומים המותרים לפי סעיף 13 לחוק והנתבע לא הוכיח את הגנת האמת בפרסום, משלא הוכיח כי הדברים שפורסמו במסגרת התגובות הנ"ל, להבדיל מהסרטונים, שאך מביאים דברים שנאמרו ונקבעו בהליך משפטי ובכתבה שבה עצמה לא הוכח כי נאמרו דברי לשון הרע, הם בבחינת אמת.

58. הנתבע לא הוכיח כי התובע הוא נמנה על "בריונים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה", או כי נמנה על "אשמים שטופי הזימה... סובלים משכרון כח אינפנטילי חמור וזקוקים להסתכלות מיידית". הנתבע גם לא הוכיח כי התובע הוא "לא העיפרון החד של המרכז הבינתחומי", משפט שמטיל צל על הרמה של התובע כסטודנט למשפטים.

59. טענת הנתבע שהועלתה לראשונה בתצהירו (ס' 9 ו-10) ובחקירתו הנגדית (עמ' 9 ש' 1 - 7), שלפיה מעבר לדברים שנקבעו בתיק הפלילי, שופטים אחרים, או כפי שציין בחקירתו הנגדית, חמישה בתי משפט שונים, קבעו כביכול שהתובע הוא "סטודנט נרפה" או כי קבעו כי הוא בבחינת "עד שקר", כלומר מי ששיקר בעדותו מלכתחילה וביודעין, לא הוכחה כלל ועיקר.

60. כפי שכבר צוין, בתיק הפלילי אין קביעה כי התובע העיד עדות שקר ביודעין. גם לא ניתן להסיק זאת ממכלול הקביעות של בית המשפט. גם הציטוטים בתצהיר הנתבע מתיקי ההטרדה המאיימת, מוכיחים, לכל היותר, שלא התקבלו בקשות חוזרות של התובע לעיון חוזר באחד התיקים ובתיק אחר, בית המשפט ציין כי מצא את טענות התובע כבלתי ממוקדות, סתמיות ונעדרות תימוכין. יודגש כי הנתבע עצמו מודה כי תוצאת תיקי ההטרדה המאיימת הייתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

הסכמות הדדיות שלא להטריד אחד את השני, כך שההליכים לא הסתיימו חד צדדית לטובת הנתבע.

61. כך או אחרת, אין הוכחה, אפוא, שלפיה התובע העיד בכוונת מכוון עדות שקר, אין הוכחה לכך שהתובע הוא "בריון אלים הפועל נגד אזרחי המדינה" או "פושע" או "שטינקר" או מי משאר הכינויים שכינה הנתבע את התובע כמפורט לעיל.

62. גם כאן הגנת תום הלב נשללת מהנתבע כפי שכבר נקבע קודם לכן לגבי פרסום אחר ומאותם הנימוקים שחלים גם כאן.

63. גם האמירה המייחסת לתובע הגשת "תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה!", יש בה משום לשון הרע שאין לנתבע כל הגנה מפניה, מאותם הנימוקים שכבר הבאתי לעיל בקשר לכינויו של התובע עד שקר.

64. מנגד, הפנייתו של הנתבע, במסגרת התגובות לסרטון, לפרוטוקול הדיון כדלקמן: "שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43! שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44!", אינה עולה כדי לשון הרע, שכן מדובר בהפניה לעמודים בפרוטוקול דיון, שאינו אסור בפרסום ואין בגוף ההפניה דברי לשון הרע אשר עשויים להשמיץ, לבזות ולפגוע בתובע, לפי הוראת סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.

65. לבסוף, הפסוק הנוסף שמופיע בסוף הפסקה: "מי-יקום לי עם-מרעים ומי-יתיצב לי עם-פעילי און", מהווה ללא ספק לשון הרע, כן משמעותו, בתרגום חופשי, "מי יעזור לי מול רמאים? מי יציל אותי מרשעים?". כינוי התובע כרשע או כרמאי, הנו בבירור לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק.

66. גם כאן לא עומדת לנתבע הגנה, לפחות לא ביחס לכינוי "רמאי" וזאת מכל הנימוקים שהובאו לעיל ביחס לכינוי "עד שקר", שחלים גם כאן. לגבי הכינוי "רע" או "רשע", אני מוכן כאמור, לראות בנתבע כמי שזכאי להגנת האמת בפרסום וזאת נוכח העובדה שהדברים נאמרו בעקבות הגשת התלונה והזיכוי במשפט הפלילי.

הפרסום בקבוצת הפייסבוק של אגודת הסטודנטים במרכז הבינתחומי הרצליה

67. ביום 23.8.15, גילה התובע, לטענתו, באמצעות סגן יו"ר אגודת הסטודנטים של המרכז הבינתחומי הרצליה כי הנתבע פתח פרופיל מזויף ברשת החברתית פייסבוק תחת השם "כבוד וגם גאוה בוחערי", ובמסגרתו פרסם בקבוצת הפייסבוק של אגודת הסטודנטים של המכללה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

חלק מפרוטוקול הדיון בתיק הפלילי, כמו גם דברי השמעה וגידוף בגנות התובע, בדומה למה שפורסם בתגובה לסרטון שהועלה ליוטיוב (ר' לעיל).

68. פרסום זה (צורף כנספח ג' לתביעה ולתצהיר העדות של התובע), מתחלק לארבעה חלקים שונים.

69. החלק הראשון כולל פוסט של הנתבע, שבו נרשם: "עוז ימין, תלמיד עלוב למשפטים אצלכם!" ומתחת לכותרת זו ישנו צילום של חלק מהכתבה שפורסמה על המשפט הפלילי.

70. בחלק השני נרשם כך:

"לא מגיע לרמה שהבינתחומי מתיימר לה!!!"
בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו", וכך "אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס.
להלן פרקים נבחרים מפרוטוקול המשפט שניהלה משטררעת ישראל הנבזית והבזויה כנגדי, אדם לא צעיר, ישר, הגון, שתרים רבות למדינתנו!
תוך שהיא מסתייעת ומשתפת פעולה עם עבריינים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה!
מזלי הרב, שהאשמאים שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית!
המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה.
תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה!
בטוח שהוא לא "העיפרון החד" של המרכז הבין תחומי!
להלן עדות אביו השטינקר שאול ימין המתרועע רבות עם מפקד תחנת השכונות דרום ת-א, עמ' 25!
שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43!
שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44!
טז מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי עם-פעלי און:."

71. בחלק השלישי רשם הנתבע כך: "עלוב..." ומתחת מופיע צילום של אחד מעמודי הפרוטוקול של המשפט הפלילי.

72. בחלק הרביעי העלה הנתבע את צילום הכתבה שנעשתה על התיק הפלילי ומתחתיה רשם: "אברהם לוי: עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטררע!"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23273-10-15 עוז ימין נ' אברהם לוי

73. בעקבות הפרסומים הנזכרים לעיל, הגיש התובע למחרת היום (24.8.15), תלונה למשטרת ישראל בגין פרסום דברי לשון הרע בכוונה לפגוע.

74. הנה כי כן, כפי שכבר קבעתי לעיל, בכל הנוגע לפרסום חלקים מפרוטוקול הדיון בתיק הפלילי, אין הדבר אסור מבחינת הדין והדבר גם אינו עולה כדי לשון הרע.

75. עם זאת, בכל הנוגע לפרסום שהינו זהה לפרסום שנעשה ביוטיוב במסגרת התגובות לסרטונים, כאמור, חלק מן האמירות עולות כדי לשון הרע, כפי שכבר פורט. הדברים ברורים ואין צורך לחזור עליהם.

76. בכל הנוגע לאמירות "לא מגיע לרמה שהבינתחומי מתיימר לה!!!" וכן "עוז ימין, תלמיד עלוב למשפטים אצלכם!" וכן "עלוב...!", כמזכיר גם "עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטר הרע!", ברי כי גם אמירות אלה הן אמירות פוגעניות ומבזות שיש בהן כדי לשים את התובע ללעג בעיני מי שנחשף להן ואף יש בהן כדי לפגוע במקצועו, וזאת לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.

77. יתרה מכך, הדבר מתעצם לנוכח העובדה שהנתבע בחר לפרסם את הפרסומים המשמיצים בקבוצת הפייסבוק של מוסד הלימודים שבו למד התובע, שבה חברים לפי הנתען כ-15,000 חברים, ובהם גם חברי סגל אקדמי ומתרגלים בקורסים שונים.

78. במילים אחרות, הגם שהפרסומים נעשו ברשת האינטרנט, קהל היעד שהיה חשוף לאותם פרסומים הוא אנשים המכירים את התובע ולחלק מהם אף עשויה להיות השפעה על עתידו, בדמות חברי סגל אקדמי ואולי אף מעסיקים פוטנציאליים.

79. טענת ההגנה של הנתבע גם כאן היא כי העלה את פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי בצירוף פתיח וכי הדבר איננו מהווה לשון הרע.

80. בנוסף, טען הנתבע כי הפרופיל "כבוד וגם גאווה בוחערי" איננו פרופיל מזויף, כפי שטען התובע, כי אם שם של קבוצה בפייסבוק. עוד טען הנתבע כי אם עוד באותו היום שפורסמו הפרסומים מחקו מנהלי קבוצת הפייסבוק את הפרסומים וחסמו את כניסתו של הנתבע, כפי שטען התובע, הרי שהתובע למעשה קיבל את מבוקשו ואין לו עוד על מה להלין.

81. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר שלפני, נחה דעתי כי דין טענת הנתבע להידחות. ראשית, אין זה משנה האם "כבוד וגם גאווה בוחערי" הוא פרופיל מזויף, אותנטי או מהווה קבוצת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

פייסבוק כשלעצמו וזאת משעה שהנתבע הודה כי הוא עומד מאחורי פרופיל זה וכי באמצעותו פרסם את הפרסומים הנזכרים לעיל.

82. שנית, הנתבע איננו מכחיש את הפרסומים הנזכרים לעיל וכאמור, אותו "פתיח" שנלווה לפרוטוקול מהווה לשון הרע בהיותו מבזה, משפיל ועשוי לפגוע בתובע ובמשלח ידו, והכל כפי שקבעתי קודם לכן לגבי חלק מהפרסום הראשון.

83. שלישית, כאמור, הנתבע לא הוכיח כי עומדת לו הגנה כלשהי מבין אלה המנויות בסעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע בכל הנוגע לפרסום הזהה לזה שפורסם ביוטיוב, וגם לא ביחס לפרסום ולפיו התובע "לא מגיע לרמה שהבינתחומי מתיימר לה" או לפרסום לפיו "עוז ימין, תלמיד עלוב למשפטים אצלכם!" או לכינויו של התובע "עלוב...". וגם לא ביחס למשפט: "עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטרררע!". הנתבע לא הביא ראיות בדבר הישגיו האקדמיים של התובע ונראה כי אמירות אלה נזרקו לחלל האינטרנטי באופן סתמי וללא כל ביסוס.

84. העובדה שהפרסומים הוסרו עוד באותו יום שבו פורסמו, אינו רלוונטי לשאלת האחריות, אלא לשאלת הנזק.

85. אשר על כן, הנני קובע כי הנתבע פרסם דברי לשון הרע כנגד התובע, גם בעמוד הפייסבוק של המכללה, כמפורט בפרק זה.

הפרסומים בעמוד הפייסבוק של הנתבע

86. ביום 25.9.15, גילה התובע, לטענתו, באמצעות שכנו מר אבי אלאייב, כי הנתבע פתח חשבון פייסבוק נוסף תחת השם "אברהם לוי" ופרסם באמצעותו את קטעי הפרוטוקולים של הדיון בתיק הפלילי, כמו גם דברי השמצה בגנות התובע בדמות ההשמצות שהועלו ליוטיוב ולעמוד הפייסבוק של אגודת הסטודנטים של הבינתחומי וכן השמצות נוספות.

87. מדובר במספר פרסומים (ראה נספח ה' לתביעה ולתצהיר התובע), האחד, שאינו קשור לתובע ואשר מפרסם חלק מהחלטה של בית המשפט העליון, בערר על החלטת בית המשפט המחוזי, לעצור את אביו של התובע עד תום ההליכים, בתיק שבו האב מואשם בעבירות כאלה ואחרות.

88. הפרסום השני כולל צילום אותו עמוד מהכתבה שנכתבה על המשפט הפלילי של הנתבע ואשר כבר הוזכרה קודם לכן ומתחתיו רשם הנתבע את המילים: "אברהם לוי: עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטרררע!".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

89. הפרסום השלישי הוא כותרת שנרשמה באלה המילים: "השטינקער של המשטררע שאול ימין, יחד עם דור ההמשך התלמיד הנושל למשפטים בבינתחומי עוז ימין!!! ומתחתיה צילום מרובע, שכולל שלושה עמודי פרוטוקול המשפט הפלילי וצילום דברים קודמים שפרסם הנתבע ביוטוב ואשר כבר צוטטו לעיל ויובאו להלן שוב:

"בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו", וכן "אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס.

להלן פרקים נבחרים מפרוטוקול המשפט שניהלה משטררעת ישראל הנבזית והבזויה כנגדי, אדם לא צעיר, ישר, הגון, שתתם רבות למדינתנו!

תוך שהיא מסתייעת ומשתפת פעולה עם עבריינים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה!

מזלי הרב, שהאשמים שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית!

המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה.

תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה!

בטוח שהוא לא "העיפרון החד" של המרכז הבין תחומי!

להלן עדות אביו השטינקר שאול ימין המתרועע רבות עם מפקד תחנת השכונות דרום ת-א, עמ' 25!

שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43!

שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44!

טז מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיב לי עם-פעלי און:."

90. הנה כי כן, גם בעניין זה, אין לי אלא להפנות לדברים שנקבעו לעיל בנוגע לפרסום חלקים מהפרוטוקול ופרסום הכתבה, שבהם לא מצאתי בעיה ומנגד, לדברים שצינתי לגבי אותן האמירות הזהות שפורסמו ביוטיוב וגם בקבוצת הסטודנטים של הבינתחומי, ואשר בהם יש משום לשון הרע.

91. בכל הנוגע לאמירות "התלמיד הנושל למשפטים בבינתחומי עוז ימין" ו-"אברהם לוי: עוז ימין

הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטררע!" (נספח ה'

ונספח ו' לכתב התביעה), ברי כי הן מהוות לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע,

היות שהאמירות ולפיהן התובע תלמיד כושל, נרפה ומגומגם, הן אמירות משפילות ומבזות

העושות את התובע מטרה ללעג ואף פוגעות במקצועו.

92. טענת ההגנה של הנתבע גם כאן היא כי אין מדובר בלשון הרע וכי דפי הפרוטוקול משקפים את

המציאות, ודינה להידחות, בהתאם לנימוקים שפורטו קודם לכן. כמו כן, הנתבע לא הוכיח כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23273-10-15 עוז ימין נ' אברהם לוי

עומדת לו הגנה מבין ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע ולא הוכח כי התובע הוא תלמיד כושל או נרפה וכו'.

93. טענת התובע, שלפיה הנתבע פרסם באותו עמוד פייסבוק, תחת השם אברהם לוי, פרסום נוסף ובו נכתב כדלקמן: "השטינקער של המשטררע שאול ימין, יחד עם התלמיד למשפטים החלש של המרכז הבינתחומי הרצליה!", דינה להידחות וזאת משלא צורפה כל ראיה לפרסום זה בדמות צילום מסך או כל אסמכתא אחרת.

הפרסום בקבוצת הפייסבוק "לוח הטרמפים הרשמי של המרכז הבינתחומי"

94. לטענת התובע, ביום 29.9.15 פרסם הנתבע בקבוצת הפייסבוק "לוח הטרמפים הרשמי של המרכז הבינתחומי" את פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי בצורה של צירוף כקובץ, בעוד ששם הקובץ הוא "פרוטוקול עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים עם אביו השטינקער של המשטררע" (ר' נספח ז' לכתב התביעה).

95. לטענת התובע, בעקבות הפרסום הנזכר לעיל, עוד באותו היום יצרו עמו קשר רבים מחבריו אשר התעניינו בהתרחשות, דרשו בשלומם ושאלו האם הנתבע מאיים על חייו, שכן נראה היה כי רצף הפרסומים הולך ומחמיר מיום ליום.

96. בנוסף, טען התובע כי חבריו ציינו באזניו כי הנתבע אף ניסה להוסיף אותם (את חבריו של התובע) כחברי פייסבוק, לשלוח להם הודעות בגנות התובע ולפרסם בעמודים של החברים לעיני כל פרסומים משמיצים נוספים בגנות התובע.

97. כאמור, כבר נקבע לעיל כי פרסום פרוטוקול הדיון איננו אסור אך גם כי פרסום ולפיו התובע הוא "סטודנט נרפה למשפטים" עולה כדי הוצאת לשון הרע לפי סעיף 1 לחוק. פרסום הקובץ, כאשר בשמו נכתב כי התובע כי סטודנט נרפה למשפטים וכשהוא גלוי לעיני כל (כעולה מתצלום המסך שצירף התובע), עולה כדי לשון הרע.

98. גם בקשר עם פרסום זה, המשיך הנתבע לטעון כטענת ההגנה כי הפרסום הנזכר לעיל איננו עולה כדי לשון הרע שכן מדובר בפרוטוקול המשקף את המציאות. עוד טען הנתבע כי מעיון בדפי הפרוטוקול שפורסמו ניתן היה לאתר בקלות את הפרוטוקול ולקוראו במלואו, ואף כי סטודנטים פנו אליו וביקשו את הפרוטוקול המלא והוא מצדו העביר להם עותק מהפרוטוקול המלא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

99. מעיון בטענות הצדדים, ובדומה למה שקבעתי לעיל, אני קובע כי הנתבע פרסם דברי לשון הרע בגנות התובע וכי לא עומדת לו טענת הגנה גם במסגרת פרסום זה.

פרסום כרזות בשכונת התקווה בתל-אביב

100. התובע טען גם כי הנתבע הפיץ בשכונת התקווה בתל אביב כרזות בגנותו, אשר בהן נכתב כך: "תושבים ואזרחים יקרים גילויים מרעישים על שאול ימים ובנו עוז ימים השטינקרים של המשטרה. היכנסו עוד היום לפייסבוק של אברהם לוי על פי כתובת האתר הזה...". בנוסף, נטען כי באותן כרזות הופיעה גם כתבה ומתחתיה נכתב: "אברהם לוי: עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטרררע!".

101. ואולם, מעיון מדוקדק בכתבי הטענות, עולה כי בכתב התביעה ייחס התובע את הפצת הכרזות בשכונת התקווה לנתבע וכן לקרוב משפחתו, אשר נתבע תחילה יחד עמו ושהתביעה נדחתה כנגדו בהמלצת בית המשפט בתום שמיעת ההוכחות כפי שכבר פורט; ואולם, בתצהירו של התובע, ייחס התובע את הפצת הכרזות רק לנתבע 2, בעוד שבסיכומיו, זנח התובע לחלוטין את הטענה.

102. בנסיבות אלה, יש לדחות את התביעה בעניין זה.

103. עוד יצוין כי במסגרת תצהירו, טען התובע כי הנתבע פרסם דברי לשון הרע על אודותיו בקבוצות פייסבוק נוספות הקשורות למכללה, ובהן "המרכז לקריירה הבינתחומי הרצליה", "הבינתחומי – כל המסלולים" וכן "משפטים הבינתחומי – כל המסלולים" (להלן: "הקבוצות החדשות").

104. ברם, מעיון בכתב התביעה עולה כי התובע לא כלל את הפרסומים שפורסמו, לכאורה, במסגרת הקבוצות החדשות במסגרת כתב התביעה, ובהתאמה הנתבע לא התגונן בפני טענות הנוגעות לפרסומים כאמור, וככל שרצה התובע לכלול פרסומים נוספים במסגרת תביעתו, היה עליו לבקש לתקן את כתב התביעה, והוא אינו רשאי להכניס טענות חדשות "בדלת האחורית", ועל כן, דין הטענות בכל הנוגע לפרסומים בקבוצות החדשות, להידחות, אפוא.

הפיצוי שיש לפסוק לתובע

105. כאמור, התובע הגיש תביעה כספית על סך 200,000 ₪, כאשר הוא עותר לחייב את הנתבע לפצותו בפיצוי כספי (ללא הוכחת נזק) ע"ס 50,000 ₪ וזאת לפי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, וזאת בעבור כל אחד מהפרסומים המשמיצים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

106. כמו כן, עתר התובע לחייב את הנתבע לפצותו בסכום כספי ע"ס 100,000 ₪ וזאת בשל הפרת ההתחייבות שניתנה במסגרת ההליך שנדון בפני כב' השופט אבי שליו ואולם מעיון בתצהירו ובסיכומיו של התובע, דומה כי הלה זנח טענותיו בכל הנוגע לפיצוי שחב לו הנתבע, לכאורה, בגין הפרת ההתחייבות במסגרת ההליך הנזכר לעיל ומשכך, נותר לדיון רק הפיצוי בעילת התביעה לפי חוק איסור לשון הרע, מה גם שגם לגופו של עניין, דין התביעה היה להידחות ממילא בעניין זה, שכן לא הוכח כי הנתבע התחזה לתובע.

107. בסעיף 27 לסיכומיו, עותר התובע להגדיל את הפיצוי בגין פרסום דברי לשון הרע לכפל הפיצוי הקבוע בסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, וזאת בשל הפגיעה והנזק לחייו של התובע כיום ובעתיד, לטענתו ואולם, משעה שטענה זו עלתה רק במסגרת הסיכומים (ולא בכתב התביעה), אין מקום לקבלה.

108. אשר על כן, בעת בחינת גובה הפיצוי הסטטוטורי (ללא הוכחת נזק), הראוי, שיש לפסוק לטובת התובע בגין הפרסומים הנזכרים לעיל, שלגביהם קבעתי כי הם עולים כדי לשון הרע, יש לתת את הדעת למספר קריטריונים ובהם, בראש ובראשונה, חומרת הדברים שיוחסו לתובע, כמו גם העובדה שהנתבע בחר בקפידה את קהל היעד, שעה שפרסם את הפרסומים המשמיצים בקבוצות פייסבוק של המכללה שבה למד התובע, שבה חברים חבריו לספסל הלימודים וחברי סגל אקדמי.

109. כמו כן, הנתבע פרסם בצורה שיטתית, שלא לומר אובססיבית, שוב ושוב, פרסומים אודות התובע והמשיך לעשות כן גם בעיצומו של הליך זה ואף שלח למעסיקיו של התובע במשרד שבו עשה האחרון את התמחותו, פרטים מתוך ההליך דנא, עד אשר לא נותרה בידי התובע ברירה אלא להגיש בקשה למתן צו שימנע מהנתבע להמשיך להשתלח בו בצורה חסרת רסן, כפי שעשה.

110. מנגד, אני ער לכך שהטריגר לפרסומים היה הגשת התלונה שהגיש התובע כנגד הנתבע במשטרה ופסק הדין בתיק הפלילי, שניתן בקשר לתלונה זו ואשר גם אם לא קבע כי מדובר היה בעלילת שווא, זיכה את הנתבע לחלוטין מכל אשמה. גם עובדה זו צריכה, אפוא, והפעם כשיקול לקולא, להשפיע על גובה הפיצוי, שכן, בנסיבות, אפשר להבין את הכעס הרב שאחז בנתבע עקב הגשת התלונה, אשר כאמור בסופו של דבר לא התקבלה בבית המשפט וזאת גם אם אין הצדקה לפרסם דברי לשון הרע כנגד התובע, גם בנסיבות שכאלה.

111. שיקולים נוספים שישפיעו על גובה הפיצוי הנם העובדה, שמחד, הפרסומים בקבוצות הפייסבוק של המכללה הוסרו באותו היום שבו פורסמו ומאידך, נחשפו להם ככל הנראה אנשים רבים שלומדים עם התובע ואשר חלקם גם מכירים אותו באופן אישי. לגבי פרסום בקבוצת הטרמפים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

בפייסבוק של תלמידי המרכז הבינתחומי העיד העד עידן בנימין שלומד יחד עם התובע כי הקבוצה מונה כ-2,400 אנשים והנה פעילה וכי סביר להניח כי נחפשו לפרסום שפרסם הנתבע בגנות התובע רבים אחרים. עדות זו לא נסתרה.

112. מעדותו של עד נוסף, מר ליאור מורדוך שהנו חבר של התובע בפייסבוק עולה כי הנתבע פנה גם אליו, כמו גם אל העד בנימין, ושלח לו קובץ עם פרוטוקול התיק הפלילי ועם הכיתוב "פרוטוקול עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטינו עם אביו שאול השטינקר של המשטררע! וכן שלח לו קובץ נוסף עם הכתבה שפורסמה בעיתון עם כיתוב דומה, שוב מפרי עטו של הנתבע "עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטררע!

113. באשר לפרסומים שפורסמו בעמוד הפייסבוק האישי של הנתבע, מתצלום המסך שצירף התובע, עולה כי לתובע היו באותה העת 13 חברים בפייסבוק והם ככל הנראה מי שנחשפו לפרסומים בעמוד שלו.

114. בכל הנוגע לפרסומים ביוטיוב, לטענת התובע נחשפו לאותם הסרטונים 350 אנשים, אולם משקבעתי כי לא הוכח כי בסרטונים עצמם ישנו לשון הרע, אין עובדה זו, גם לו הייתי מקבל אותה, רלוונטית. כמו כן, הפרסומים וככל הנראה גם התגובות של הנתבע, אשר בהן מצאתי לשון הרע, הוסרו תוך כשמונה ימים. לגבי כמות הצפיות בתגובות לא הובאה ראיה. בשני הסרטונים צפו יחד, נכון למועד צילום המסך שצורף כנספח ב' לתביעה, 113 אנשים. יתכן וניתן להסיק כי מספק דומה מצא לנכון לקרוא גם את התגובות.

115. ויובהר - הפיצוי שנתבע ואשר ייפסק הנו פיצוי סטטוטורי ללא צורך בהוכחת נזק, כך שאין צורך ביחס ישיר בין כמות הצפיות והחשיפה ולבין גובה הפיצוי וגם פרסום שלא הוכח היקף התפוצה שלו בכלל, יזכה בפיצוי. עם זאת, במסגרת השיקולים בקביעת גובה הפיצוי הסטטוטורי, היקף החשיפה יילקח בחשבון כאחד השיקולים.

116. לאור כל האמור לעיל, נחה דעתי כי מן הדין ומן הצדק לחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע ולאחר שקלול כל הנסיבות, החלטתי להעמיד את סכומי הפיצוי על הסכומים שיפורטו להלן וכאשר אני מוצא מקום להדגיש שוב, את מה שכבר עולה מהדברים שצינתי לעיל בפרק זה של פסק הדין ולפיהם - ביחס לכל אחד מהפרסומים ישנו שוני, לעיתים מהותי, בין כל אחד ואחד מהמשתנים אשר משפיעים על גובה הפיצוי, היינו בהיקף החשיפה שלו זכה הפרסום, בחומר הדברים שפורסמו, בקהל היעד שנחשף לפרסום ובמשך הפרסום וכיוצ"ב. לפיכך, יתכן ושני פרסומים שונים, ששונים במהותם בחומרת הדברים שפורסמו, יזכו לפיצוי זהה או דומה וזאת משום, למשל, שהחשיפה לפרסום הייתה שונה מאוד או קהל היעד היה שונה וכו'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

117. אני מחייב, אפוא, את הנתבע לשלם לתובע את הסכומים שלהלן:

15,000 ₪, עבור אותם החלקים המודגשים בקו להלן, מתוך שתי התגובות שפרסם הנתבע ביוטיוב בחודש פברואר 2015: התגובה האחת - "מזלי הרב, שהאשמאים שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית! המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה" והתגובה השנייה - "להלן פרקים נבחרים מפרוטוקול המשפט שניהלה משטרעת ישראל הנבזית והבזויה כנגדי, אדם לא צעיר, ישר, הגון, שתרים רבות למדינתנו! תוך שהיא מסתייעת ומשתפת פעולה עם עבריינים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה! מזלי הרב, שהאשמאים שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית! המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה. תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה!. בטוח שהוא לא "העיפרון החד" של המרכז הבין תחומי! להלן עדות אביו השטינקר שאול ימין המתרועע רבות עם מפקד תחנת השכונות דרום ת-א, עמ' 25! שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43! שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44!. טז מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי עם-פעלי און:".

30,000 ₪ עבור החלקים המודגשים בקו, מתוך הפרסומים הבאים שפרסם בקבוצת הפייסבוק של המרכז הבינתחומי בחודש אוגוסט 2015 - "עוז ימין, תלמיד עלוב למשפטים אצלכם!" ו- "בקרוב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו. אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס. להלן פרקים נבחרים מפרוטוקול המשפט שניהלה משטרעת ישראל הנבזית והבזויה כנגדי, אדם לא צעיר, ישר, הגון, שתרים רבות למדינתנו! תוך שהיא מסתייעת ומשתפת פעולה עם עבריינים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה! מזלי הרב, שהאשמאים שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית! המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה. תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה! בטוח שהוא לא "העיפרון החד" של המרכז הבין תחומי! להלן עדות אביו השטינקר שאול ימין המתרועע רבות עם מפקד תחנת השכונות דרום ת-א, עמ' 25! שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43! שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44! טז מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי עם-פעלי און:" ועבור הכינוי "עלוב..", כמו גם עבור הפרסום - "אברהם לוי: עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטרררע!".

10,000 ₪, עבור הפרסום בעמוד הפייסבוק של הנתבע שפורסם בחודש ספטמבר 2015 - "אברהם לוי: עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים (מגומגמים) יחד עם אביו שאול השטינקר של המשטרררע!"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי

וכן עבור החלקים שמהווים לשון הרע (המודגשים בקו להלן) מתוך הפרסום הנוסף בעמוד הפייסבוק של הנתבע "בקרוב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו. אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס. להלן פרקים נבחרים מפרוטוקול המשפט שניהלה משטררעת ישראל הנבזית והבזויה כנגדי, אדם לא צעיר, ישר, הגון, שתרים רבות למדינתנו! תוך שהיא מסתייעת ומשתפת פעולה עם עבריינים אלימים, פושעים, שטינקר ועדי שקר שפועלים כנגד אזרחי המדינה! מזלי הרב, שהאשמים שטופי הזימה, סובלים גם משיכרון כח אינפנטילי חמור, וזקוקים להסתכלות מיידית! המתלונן כנגדי מר עוז ימין, סטודנט שנה שלישית ללימודי משפטים במרכז הבין תחומי הרצלייה. תלונת שקר חמורה וניסיונו הראשון לטפול אשמת כזב לא צלחה! בטוח שהוא לא "העיפרון החד" של המרכז הבין תחומי! להלן עדות אביו השטינקר שאול ימין המתרועע רבות עם מפקד תחנת השכונות דרום ת-א, עמ' 25! שימו לב להתייחסותו של השופט, בלשון המעטה כלפי המתלוננים, עמ' 43! שימו לב לביקורת השופט כלפי המתלונן מר עוז ימין, הסטודנט למשפטים, עמ' 44! טז מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי עם-פעלי און:".

15,000 ₪ עבור הפרסום בקבוצת הפייסבוק של תלמידי המרכז הבינתחומי ששמה "לוח הטרמפים הרשמי של המרכז הבינתחומי" - "פרוטוקול עוז ימין הסטודנט הנרפה למשפטים עם אביו השטינקער של המשטררע".

סוף דבר

118. אשר על כן, הנתבע ישלם לתובע סכום כספי כולל בסך של 70,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל וכן את אגרות תביעה בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום תשלום האגרות לגזברות ועד התשלום בפועל לתובע.

119. כמו כן, בנסיבות בכללותן, ישלם הנתבע לתובע שכר טרחת עו"ד ריאלי וסביר בסך של 15,000 ₪.

120. כל הסכומים ישולמו תוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לנתבע.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשע"ח, 11 דצמבר 2017, בלשכתי.

יאיר דלוגין, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-10-23273 עוז ימין נ' אברהם לוי